

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - KLĀ•Ā TĀš, TĀ~EĀ NĀš, CHUTĀš

PondĀ•lĀ-, 24 Ā•erven 2019

Zamilovala

jsem se. No, vlastnĀ› ne tak moc, ale troĀ›ku joooo. Do svĀ©ho pejska. ProtoĀ›e se ke mnĀ› chovĀ› tak, jak v Ā›ivotĀ› nikdo. MĀ› mne rĀ›d bez sebemenĀ›Ā-ch vĀ›hrad, lĀ-bĀ-m se mu, aĀ› vypadĀ›m jakkoliv, je mi vdĀ›Ā•nĀ›½ za mou pĀ™Ā-tomnost a - a obĀ•as mi nĀ›co pĀ™medĀ›... Ano, tentokrĀ›t mi pĀ™medal klĀ-Ā›tĀ›!!! Tedy, jĀ› ho vĀ›dy po pĀ™Ā-chodu z venku probĀ-rĀ›jm, proĀ•esĀ›jvĀ›m... A hup, ta mrcha, co ji svĀ›m nezĀ›jmem (dĀ-ky chemii) odpudil Kayouk, se zahryzla do mne!

A jak se tak Ā•lovĀ›k semotamo podrbe, najednou jsem zacĀ-tila v podpaĀ›Ā-, spĀ-Ā› smĀ›rem k zĀ›dĀ›m, divnou bouli. MusĀ-m se pochlubit, Ā›e asi nejsem zas tak normĀ›lnĀ- Ā›enskĀ›, protoĀ›e jsem hned netuĀ›ila rakovinu. V koupelnĀ› pĀ™med zrcadlem jsem uvidĀ›la docela sluĀ›nej Ā•ervenej ranec kolem vystouplĀ© boule, a uvnitĀ™ si hovĀ›lo k prasknutĀ- nacucanĀ© klĀ-Ā›tĀ›â€!

Nebudu vĀ›m povĀ-dat, jak jsem se vydĀ›sila, ani jsem si na nĀ›zev tĀ© oĀ›klivĀ© nemoci, boreliozy, hned nevzpomnĀ›la, jen jsem si Ā™ekla: â€žHa, zase budu mĀ-t pĀ›r tĀ›dnĀ› ta hnusnĀ› antibiotika.â€œ A jala jsem se drĀ›t tu mrchu ven. PochopitelnĀ›, jak jsem ho maĀ•kala, vstĀ™Ā-kla jsem si jeho obsah do sebe, urvala jsem ho od hlaviĀ•ky a setsakra si zmordovala celĀ© okolĀ-. Vypadalo to velmi, velmi pĀ™Ā-Ā›jernĀ›.

No, musĀ-m vĀ›m napsat, Ā›e to bylo v pĀ›tek po obĀ›dĀ›, a i kdyĀ› jsem pak oblezla zdejĀ›Ā- vĀ›jechny doktory â€“ nikde uĀ› nikdo nebyl, poliklinika, balĀ-k praktickĀ›ch doktorĀ›, vĀ›ichni moĀ›nĀ- specialistĀ©, klinikaâ€! Nikde nikdo.

A nejbliĀ›Ā›- pohotovost aĀ› veĀ•er, asi 5 stanic metrem.

Je pondĀ›lĀ-, splasklo to, a kdyĀ› jsem se tak lehce koukla, usoudila jsem, Ā›e neĀ› se trmĀ›cet pĀ›l hodiny po slunci nĀ›kam k felĀ•arum, kde pak budu hodinu sedĀ›t, radĀ›ji zĀ›stanu doma. Ano, plĀ›nova jsem, Ā›e â€žnĀ›kamâ€œ pĀ›jdu rĀ›no, jenĀ›e jsem usnula aĀ› kolem Ā•tvrtĀ©, Ā•ubĀ›k byl stoĀ•enĀ›½ nĀ›kde dole u mne a taky nevzbudil. Tak uvidĀ-mâ€! StejnĀ› si myslĀ-m, Ā›e uĀ› nenĀ- zas aĀ› tak moc co spĀ›chat. Pokud ty borelie, pokud do mne vĀ›bec vlezly, snad do zĀ-tĀ™ejĀ›Ā-ho rĀ›na vĀ›tĀ›Ā- paseku neudĀ›lajĀ-â€!

Byla jsem na trhu, v domĀ›nĀ-, Ā›e tam budou Ā•eskĀ© tĀ™eĀ›nĀ›, Ā›e si tak kilĀ•o koupĀ-m a udĀ›lĀ›m bublaninu. Pendre tĀ™eĀ›nĀ› mĀ›li, snad byly opravdu Made in CR, ale stĀ›le stĀ›ly "kilo za kilo". JĀ› urputnĀ› trvĀ›m na tom, Ā›e by naĀ›je tĀ™eĀ›nĀ› mĀ›ly stĀ›t mĀ-Ā›...

Kdyby byly aspoĀ› za pade, ale tohle? TakĀ›e si udĀ›lĀ›m bublaninu bez ovoce? No, jeĀ›tĀ› mĀ›m moĀ›nost z dovezenĀ›½cl merunĀ›k, dovezenĀ›½ch jablek, dovezenĀ›½ch blum... Ne, namaĀ›u to tvarohem. Ten snad je nĀ›Ā›. Ale kdo vĀ-? ChutĀ›. MĀ celoĀ›ivotnĀ- smĀ›lu, Ā›e jsem na sladkĀ©. KdyĀ› jsem dĀ™Ā-v, v tom minulĀ©m stoletĀ-, kdyĀ› byly jeĀ›tĀ› doma dĀ›ti, cukrovĀ-, byly to moje orgie. Pekla jsem vĀ›dy vĀ-c neĀ› deset druhĀ›, a uĀ› pĀ™i jejich vĀ›robĀ› jsem se tĀ›Ā›ila, jak to v sama snĀ-m, Ā›ch... JenĀ›e, tenkrĀ›t jsem na svou vĀ›Ā›ku 174 cm mĀ-vala maximĀ›lnĀ› 62 kg. To se to dlabalo, kdyĀ› to nikde nebylo vidĀ›t... TeĀ• vypadĀ›m pĀ™esnĀ› podle mĀ©ho dĀ›vnĀ©ho hesla: "Prach stĀ›Ā™Ā- na mne usedĀ›j, a zvolna m tuk." A

s tĀ-m zas tak moc nenadĀ›lĀ›m. TakĀ›e si s nechutĀ- pĀ™ipravuju bĀ›jeĀ•nĀ© zeleninovĀ© salĀ›ty, kterĀ© pak z donucenĀ- jĀ-m, a stejnĀ›, kdyĀ› si pak rĀ›no stoupnu na Ā›hlavnĀ-ho nepĀ™Ā-tele - vĀ›hu, tak to skonĀ-Ā- jen povzdechem. Loni se mi - nĀ›jak touhle dobou - podaĀ™ilo po velkĀ©m utrpenĀ- shodit osm kilo, abych je pak, kdy jsem nemohla spolu se psem "polykat kilometry", zase poctivĀ› nabrala. A tak chutĀ›, kterĀ© mi zĀ›staly, a Ā›e nejsou jen na jĀ-dlo, posĀ›lĀ›m do pryĀ•.

d@niela